

	Tárgyak: Nehézlovassági csizma
	Intézmény: Laczkó Dezső Múzeum Erzsébet sétány 1. 8200 Veszprém +36 20 548 5714
	Gyűjtemények: LDM_Történeti és iparművészeti gyűjtemény
	Leltári szám: LDM_T_74.62.1.

Leírás

A magyarságnál a puha szárú csizma a lovas öltözék alapvető eleme volt. A lábbeli mai formája a középkorban kezdett kialakulni, ekkor terjedt el a kemény szárú változat is. A vastag és egyenes talpú csizmát a hódoltság idejében az oszmán törököktől vettük át. A lábbeli készítésére ősidők óta legmegfelelőbbnek a bőrt tartották, természetesen ebből készült a csizma is. Eleinte, a többi lábbelivel együtt, az a mesterember csinálta, aki a nyersbőrt fölhasználhatóvá kikészítette, vagyis a tímár. Ezt a munkát aztán a társadalmi fejlődés előrehaladtával, a gyártási folyamat széttagolódásával átvette egy másik mesterember, a varga és csak a bőr kikészítését hagyta meg neki, azt is csak részben, mert mint cserzővarga maga is művelte. A 15. század során vált ki a vargák közül a kiváltságos lábbeli munkálója: a csizmadia. A képen látható darab egy nehézlovassági csizmapár egyik darabja.

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Borjúbőr, vas sarkantyúval / iparos munka

Méretek:

H: 59,5 cm

Események

Készítés mikor 18. század

ki

hol

Felhasználás mikor 18. század

ki

hol

Kulcsszavak

- történeti